

☞ ЗЕФИРЕНИ

Сътворителю,
изпълни с Вяра душите на младенците -
младоверци!
Братови деца на Зефир, ревниво
любовта ти бранят само за себе си...
Боготворството ти
с печат на хартия за закона им важи...
Кълнат се в теб и във Вярата - гласно.
Обещават... Ожадняват... Забравят...

Ако отричаш зефирите наистина, защо
от утроба се раждат, живеят умират, творят?
Умеят да гадаят - по име, по образ, по поглед?
Наричат ги кардараши, номади,
цоцомани, ерлии - имена от името "рома"?

Ако Владееят чудеса, деяния нечовешки,
защо плачат от болка, люлеят в люлка с обич деца,
умират, раждат, творят? Кръвта им изтича
от всяка рана - роза червена под подкова сляпа,
черна, раздаваща от твое име назидание... Война ?

Слепи прохождат, през пети коват състрадание
лишени от божественото му сияно-сияние...
Разнасят творения, твои знаменувания.
Не молят с молитви душевадец-Аздрахил...
Досущ Исус не просят, милост човешка-спасение.

Садят сред ефира ти земен Вяра за безсмъртие...
Всекому нужна, но кой я бере, кой я щади?
И кой обожава? Садят сред ефира ти, Вяра за нов мир!
Мир! На човечеството и човека подобаващ!

Боже Господи,
Добре дошъл и си, в душите на младите-младенци!
Деца Зефирени! Изпълнени с Вяра, единствено в Теб!
Обожанието на живота! И края на войните!
Боже Господи, събъдва се твоята воля зефирена, свише! Идва!

